

Beretn. ang. De Forenede Nationers 13. plenarforsamling.

FNs administration for teknisk hjælp (UNTAAs)	6 986 600 \$
Den internationale arbejdsorganisation (ILO)	3 441 100 \$
FNs levnedsmiddel- og landbrugsorganisation (FAO)	8 225 400 \$
FNs organisation for undervisning, videnskab og kultur (UNESCO)	4 794 700 \$
Den internationale organisation for civil luftfart (ICAO)	1 347 600 \$
Verdenssundhedsorganisationen (WHO)	5 456 400 \$
Den internationale telekommunikationsunion (ITU)	335 700 \$
Den meteorologiske verdensorganisation (WMO)	398 500 \$
	<hr/>
	30 986 000 \$

Herudover allokeredes 200 000 \$ til den internationale atomenergiorganisation, som det økonomiske og sociale råd i oktober 1958 vedtog at optage som deltager i det udvidede tekniske bistandsprogram på lige fod med de andre deltagende organisationer.

c. Oprettelse af en international administrativ tjeneste.

Spørgsmålet om oprettelse af en „International Administrativ Tjeneste“ blev første gang drøftet på ECOSOCs 24. samling i sommeren 1957 på grundlag af en af generalsekretæren i 1956 udkastet plan og derefter på 26. samling i sommeren 1958 på basis af en i mellemtiden samarbejdet rapport om medlemslandenes stilling til forslaget.

Den 14. november 1958 vedtog plenarforsamlingen en resolution, ifølge hvilken der fra 1. januar 1959 stilles et beløb af 200 000 \$ til rådighed af FN's 1959-budget for en forsøgsvis gennemførelse af planen. Herefter vil internationalt rekrutterede eksperter blive ansat til varetagelse af egentlige administrative opgaver og til oplæring af det nationale administrative personale.

Den pågældende regering forpligter sig til at betale ekspertens ansættelse med et beløb mindst svarende til udgiften ved en tilsvarende national tjenestemand's ansættelse. Udgifterne herudover betales af FN. Generalsekretæren er bemyndiget til at indgå aftaler om fastlæggelsen af forholdet mellem FN, eksperterne og de bistandsmodtagende regeringer. Ordningen skal admini-

streres af FN's eksisterende administrationsapparat uden forøgede udgifter til dette formål.

Endelig er generalsekretæren blevet opfordret til at aflægge rapport om planens forsøgsvis gennemførelse på ECOSOCs 28. samling og FN's 14. plenarforsamling.

Bistand under den Internationale Administrative Tjeneste betragtes som et supplement til bistanden under de regulære og udvidede tekniske bistandsprogrammer og vil ikke medføre nogen formindskelse af disse programmets omfang. Der vil imidlertid fremtidig ikke kunne fremsættes ønsker om ekspertbistand på det administrative område under det udvidede program.

6. Teknisk bistand til Libyen.

(Dagsordenens punkt 30).

Efter at Libyen ifølge en af FN's plenarforsamling vedtaget resolution i december 1951 var blevet et selvstændigt kongedømme, erkendtes det, at et økonomisk udviklingsprogram var nødvendigt for landet. Det viste sig imidlertid i løbet af de følgende år, at FN ikke rådede over tilstrækkelige midler til gennemførelsen af alle de foreslåede bistandsprojekter. I december 1953 vedtoges derfor en resolution, ifølge hvilken alle medlemslande, der måtte se sig i stand dertil, opfordres til gennem FN at yde Libyen særlig økonomisk bistand, ligesom det vedtoges at fritage dette land for at udrede de lokale omkostninger, der betales af andre bistandsmodtagende regeringer. På FN's 10. plenarforsamling i 1955 gen- toges denne resolution.

Da intet land imidlertid hidtil havde set sig i stand til at yde særligt bidrag til Libyen i overensstemmelse med de vedtagne resolutioner, behandledes spørgsmålet på ny på FN's 13. plenarforsamling, hvor ovennævnte resolution på ny vedtoges enstemmigt af plenarforsamlingen den 10. december 1958. Samtidig blev det pålagt generalsekretæren at henlede specialfondens opmærksomhed på ønskeligheden af at yde Libyen støtte.

Danmark har hidtil indtaget den holdning, at spørgsmålet om bistand til Libyen må løses inden for rammerne af FN's udvidede tekniske bistandsprogram, idet man samtidig har støttet, at Libyen fritages for at udrede de lokale omkostninger, og at der